

Дьяков С. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Для кожної людини, бізнесмена, інвестора важливим фактором є ефективний розподіл витрат часу і зусиль. Зараз, постійна розробка нових технологій допомагає оптимізувати діяльність людини і машин, але застосування всіх цих інновацій вимагає використання енергії, тому вчені постійно працюють над енергозберігаючими технологіями і альтернативною енергетикою, які допоможуть скоротити використання невідновлюваних джерел енергії. Використання невідновлюваних джерел енергії, які є вичерпними, тому що їх запаси обмежені, є одним з головних чинників, що призводить до глобального погіршення стану навколишнього середовища. Використання альтернативних джерел енергії представляє собою один з варіантів вирішення ряду екологічних та економічних проблем. [1, 2].

У поняття альтернативних джерел енергії не існує єдиного визначення. У країнах ЄС використовуються терміни «альтернативні джерела» та «відновлювальні джерела енергії». В директиві 2009 /28/ ЕС зазначено, що енергія з відновлювальних джерел розподіляється на вітрову, сонячну, аеротермічну, геотермальну та океанічну енергії, гідроенергію, біомасу, біогаз, газ з очищених стічних вод та газ з органічних відходів. Довідково: аеротермічна енергія – отримана у вигляді тепла в атмосферному повітрі, геотермальна – отримана у вигляді тепла з під поверхні землі, гідротермальна – отримана у вигляді тепла поверхневих вод, біомаса – біологічна частка продукції, відходів і залишків біологічного походження від сільського господарства, у тому числі рослинних і тваринних речовин, лісового господарства і суміжних галузей, рибальства і аквакультури, а також біологічної частини промислових та побутових відходів [3].

З огляду на статистику з 2008 по 2018 рік, якф представлена у щорічному

звіті Renewable Energy Statistics 2019 [4], темпи зростання ВДЕ тримаються на середньому рівні 8,3% щороку. Гідроенергія займає перше місце в частці загальної потужності, але розвивається повільніше ніж інші – 32% приросту за 10 років, біоенергетика розвинулась на 100%, у світовому масштабі сонячна енергетика зростає прискорено: у 2018 році було побудовано мережеві сонячні електростанції з рекордною потужністю 109 ГВт.

У 2015 році був прийнятий Закон № 514 VIII «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення конкурентних умов виробництва електроенергії з альтернативних джерел енергії» [4]. Таким чином в Україні створилася законодавча база, спрямована на залучення інвестицій, оскільки Закон № 514 VIII здійснив прив'язку «зеленого» тарифу до євро. Загальна величина встановленої потужності в нашій країні наростаючим підсумком на 01.01.2019 склала 1388,276 МВт. У світі частка генерації відновлюваної енергетики дорівнює 2884 млн. кВт/год. і становить близько 2% від загального обсягу видобутку – 146 млрд. кВт/год. електроенергії. Позитивна динаміка у зростанні ринку сонячної енергетики дозволяє говорити про наявність інвестиційного потенціалу та збільшенню інтересу до проектів сонячних електростанцій. Але не можна не звернути увагу на те, що бойові дії на сході країни та тимчасова відсутність зв'язків з АР Крим, який був особливо привабливий для інвестицій у проекти сонячної енергетики, значно погіршили рейтинг України у відношенні глобального тероризму. При встановленні об'єктів сонячної інфраструктури, інвестор має бути впевненим у збереженні своїх прав власності.

Географічне розташування та характеристики клімату України є сприятливими для реалізації проектів генерації сонячної енергії. В Україні відмічається велика кількість сонячних днів. За цим показником наша держава значно перевищує Німеччину яка є європейським лідером в сонячній енергетиці. Тому на даний час орієнтовний термін дії «зеленого» тарифу створює умови для успішної реалізації проектів введення в експлуатацію нових об'єктів відновлювальних джерел енергії, досягаючи при цьому терміну їх окупності.

Таким чином сонячну енергетику можна вважати перспективним напрямком розвитку енергетичної галузі в Україні, так як останнім часом ринкові ціни на складові сонячних модулів поступово зменшуються, а їх КПД зростає. Сонячні електростанції мають близько 3% від світової генерації електроенергії за допомогою відновлювальних джерел енергії, але даний напрямок розвивається з приростом близько 30%, що дає змогу говорити про зацікавленість інвесторів з різних країн до цієї теми.

Список використаних джерел:

1. Кузьміна М. М. Поняття та види енергії з альтернативних джерел // Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» № 3 (14) 2013.
2. Директива європейського парламенту та ради 2009/28/ЄС від 23 квітня 2009 року про заохочення до використання енергії, виробленої з відновлюваних джерел. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://saee.gov.ua/documents/dyrektyva_2009_28.pdf.
3. IRENA: Renewable Energy Statistics 2019. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://irena.org/-/media/Files/IRENA/Agency/Publication/2019/Jul/IRENA_Renewable_energy_statistics_2019.pdf.
4. Закон України Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення конкурентних умов виробництва електроенергії з альтернативних джерел енергії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/514-19>.